

Sygn. akt VIII U 84/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2017 r. w Gliwicach

sprawy Z. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania Z. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 grudnia 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 84/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej Z. A. prawo do emerytury od dnia 1 grudnia 2016r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998r. i wyniosła brutto 1089,20 zł . Wysokość świadczenia netto do wypłaty wyniosła 926,17 zł.

Ubezpieczona odwołała się od powołanej decyzji wnosząc o jej zmianę i zarzucając, że przy obliczaniu kapitału początkowego jako dalsze średnie trwanie życia przyjęto 250,60 miesięcy, natomiast w dwóch innych decyzjach z dnia 20 czerwca 2016r. i 24 października 2016r. przyjęto długość dalszego trwania życia przyjmąwszy liczbę 209 miesięcy. Ubezpieczona podniosła ponadto, że nie zaliczono jej pełnych 10 lat przy obliczaniu kapitału początkowego kiedy to w roku 1986 do lutego pracowała, a następnie do lipca 1986r. była na urlopie macierzyńskim . Zarzuciła, że nie zaliczono lat pracy na roli oraz sprawowania opieki nad chorym bratem i siostrą, która miała znaczny stopień niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając, że decyzje o przyznaniu prawa od emerytury wydano w oparciu o art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, określonego w ust. 1a i 1b wymienionego artykułu. W przypadku ubezpieczonej wiek emerytalny wynosi 61 lat. Organ rentowy wskazał, że podstawę do obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 z zastrzeżeniem ust 1a i 1b oraz 185.

Organ rentowy ustalił decyzją z dnia 24 października 2016r. ubezpieczonej z urzędu wartość kapitału początkowego jako składnika niezbędnego do ustalenia wysokości emerytury. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień 1 stycznia 1999r. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 w/ w ustawy pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat, które wynosi 209 miesięcy.

Oddział ustalił w myśl obowiązujących przepisów, że od dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczona udowodniła 13 lat i 23 dni okresów składkowych (156 miesięcy) oraz 3 lata 8 miesięcy i 4 dni okresów sprawowania opieki nad dzieckiem (44 miesiące), które zostały zaliczone przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok (art. 174 ust 2).

Wartość kapitału początkowego Oddział ustalił na kwotę 78 692,68 z na dzień 1 stycznia 1999r.

Wysokość emerytury zatem to suma kapitału i składek podzielona przez dalsze średnie trwanie życia co dało w kwotę 1089,20zł.

Sąd ustalił:

Decyzją z dnia 24 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył kapitał początkowy ubezpieczonej Z. A. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999r. na kwotę 78692,68 zł.

Ustalając wysokość kapitału organ rentowy ustalił:

-podstawę na kwotę 775,75 zł,

-wskaznik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 63,54%.

-kwota bazowa przez którą mnożono podstawę wymiaru wynosiła 1220,89 zł.

Uwzględniono okresy składkowe łącznie: 13 lat 0 miesięcy i 23 dni tj. 156 miesięcy,

okresy nieskładkowe – 3 lata 8 miesięcy i 4 dni – sprawowanie opieki nad dzieckiem tj. 44 miesiące.

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego wieku do 31 grudnia 1998r. wynosił 71,13%.

Wysokość kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł,

Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

Ubezpieczona nie wniosła odwołania od przytoczonej decyzji.

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 grudnia 2016r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Na ustaloną kwotę emerytury złożyły się:

-kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 1631,18 zł,

-kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego – 271322,28 zł,

-średnie dalsze trwanie życia 250,60 miesięcy.

Emeryturę obliczono poprzez zsumowanie kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji (1631,18 zł) i kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego – (271322,28 zł,) i podzielenie przez średnie dalsze trwanie życia 250,60 miesięcy.

$(1631,18 \text{ zł} + 271322,28 \text{ zł}); 250,60 = 1089,20 \text{ zł}$

Po odliczeniu zaliczki na podatek odprowadzanej do Urzędu Skarbowego (65,00 zł) , składki na ubezpieczenie zdrowotne (98,03 zł), na rachunek zostaje przekazana kwota netto 926,17 zł .

Wyżej opisany stan faktyczny ustalono w oparciu o akta organu rentowego, który treści strony nie kwestionowały.

Sąd zważył:

Art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17 grudnia 1999r. stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego. Wiek ten w przypadku ubezpieczonej to 61 lat (ust. 1a i 1b ustawy).

Wysokość emerytury oblicza się zgodnie z dyspozycją art. 25 w/w ustawy, który stanowi, że :

1. Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

1. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183

2. Wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

3. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach.

4. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

5. Tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. 6.

6. Jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 173 ust 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 1 stycznia 1999r. Samą wartość kapitału oblicza się w oparciu o art. 174 ust. 2 ustawy . Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: okresy składkowe, o których mowa w art. 6 okresy

nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5; okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust. 3) .

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że Oddział rentowy w oparciu o powołane przepisy prawidłowo ustalił wysokość emerytury dla ubezpieczonej.

Obliczając kapitał początkowy organ rentowy wziął pod uwagę średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonej , które wyrażone w miesiącach wyniosło 209 miesięcy (tak wynika z komunikatu Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn – MP Nr 12 poz. 173.) - zgodnie z dyspozycją art. 174 licząc dla wszystkich tak samo przyjmując na wiek 62 lat .

Obliczając wysokość emerytury dla ubezpieczonej organ rentowy zgodnie w wyżej powołanym przepisem uwzględnił średnie dalsze trwanie życia ubezpieczonej w wysokości 250,60 miesięcy zgodnie z zał. do komunikatu Prezesa GUS z dnia 25 marca 2016r. (MP z 20 marca 2016r.). - zgodnie z art. 26 ust.2 - na dzień przejścia na emeryturę.

Przyjęcie innej długości średniego trwania życia bowiem ustawa przewiduje dla kapitału początkowego, a innego faktycznego w momencie ustalenia prawa do emerytury.

Organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonej okresu pracy w gospodarstwie rolnym , gdyż takiej możliwości nie przewiduje art. 174 ustawy emerytalnej . Okres pracy w gospodarstwie rolnym to tak zwany okres uzupełniający, który może być przyjmowany do renty , albo do emerytury liczonej na „starych” zasadach . Mógł być wówczas przyjmowany jako okres brakujący do stażu emerytalnego. Ubezpieczona ma przyznaną emeryturę na „nowych” zasadach – ustawodawca nie określił, że ubezpieczony musi wypracować określony staż, ubezpieczony musi skończyć wiek i to jedyne wymaganie jakie ustawodawca stawia To , co sobie wypracowała ubezpieczona w postaci kapitału początkowego do 31.12.1998r. i te składki, które zostały wpłacone po tej dacie dzielone przez średnie dalsze trwanie życia dają wysokość emerytury.

Organ rentowy mógł zaliczyć tylko ten okres opieki nad rodzeństwem , za który zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne ponieważ art. 25 i 26 w/w ustawy stanowią, że emerytura, ten kolejny składnik po kapitale początkowym , to wyłącznie składki zewidencjonowane na koncie osoby ubezpieczonej. Jeśli zatem ubezpieczona nie pobierała zasiłku , od którego były opłacone składki , a jak podała na rozprawie nie pobierała, to nawet jeśli taka opiekę faktycznie sprawowała , to nie jest to żaden okres, który mógłby mieć wpływ na wysokość emerytury. Wpływ na wysokość emerytury mają tylko okresy, za które opłacano składki.

Mając na uwadze treść powołanych przepisów Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§1 k.p.c oddalił odwołanie.

(-) SSR del Anna Capik- Pater